

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: JUDr. J. Č.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje,
se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4. 10. 2019, č. j. KUZL-50398/2019, sp. zn. KUSP-50398/2019/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasně podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 7. 2019, č. j. MUUH-DSA/12895/2019/VJ, sp. zn. Spis/2348/2019 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 5. 2. 2019 v 13:50 hod. v obci Bílovice, na silnici II/497, v místě dle souřadnic GPS 017°33'19.829“ E a 49°06'07.847“ N, u domu č. p. 378, ve směru jízdy na obec Březolupy, při řízení osobního motorového vozidla zn. Volvo X, X, v místech, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovená obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h, jel rychlostí nejméně 70 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec nejméně o 20 km/h. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 silničního zákona.
3. Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. f) silničního zákona uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně byla žalobci podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

4. Žalobce předně uvedl, že předmětem sporu je neuznání blokového řízení za dopravní přestupek ze strany žalovaného.
5. Žalobce dne 5. 2. 2019 jel vozidlem Volvo X X z Uherského Hradiště do Zlína, v obci Bílovice byl zastaven hlídkou Policie České republiky (dále jen „PČR“) a bylo mu policistkou sděleno, že se dopustil přestupku rychlé jízdy a za tento přestupek je mu uložena bloková pokuta 1 000 Kč. S uloženou pokutou žalobce souhlasil a požádal o doklad k uhrazení pokuty, policistka mu předala poštovní poukázku. Žalobce následně odmítl podepsat záznam, tzv. blok na pokutu na místě nezaplacenou. Následně policisté sepsali úřední záznam, který žalobce rovněž odmítl podepsat a trval na tom, že mu byla udělena pokuta 1 000 Kč a má již poštovní poukázku k zaplacení této pokuty. Pokutu žalobce uhradil dne 7. 2. 2019 a tímto měl věc za vyřízenou.
6. Žalobce poté zjistil z výzvy k seznámení se s podklady, kterou mu zaslal žalovaný, že policistka svévolně provedla storno správního rozhodnutí, když správní řád ani zákon o odpovědnosti za přestupky takový institut ukončení blokového řízení nezná. Následně byla žalobci uložena příkazem ze dne 14. 3. 2019 pokuta ve výši 2 500 Kč, proti příkazu podal žalobce odpor a následně bylo dne 15. 7. 2019 vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobci uložena pokuta 2 500 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
7. Po celou dobu od udělení pokuty na místě samém však žalobce nevyslovil nesouhlas se stanovenou pokutou. Žalobce řádně uhradil pokutu prostřednictvím poštovní poukázky, o platbě byla žalobci zaslána výzva k určení platby od Celního úřadu.
8. Závěrem žalobce konstatoval, že má za to, že blokové řízení bylo pravomocně uzavřeno a celé následné správní řízení má žalobce za nicotné. Z uvedeného důvodu žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nicotnost, včetně předcházejících řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný podanou žalobou nesouhlasil.
10. Žaloba obsahuje dle žalovaného jedinou námitku, která byla vypořádána jak žalovaným, tak správním orgánem I. stupně, a nepřináší žádná nová tvrzení k tomu, proč by příkazový blok měl být i bez podpisu pachatele přestupku uznán jako zákonné rozhodnutí. Jde tedy o setrvalé opakování toho, že žalobce již pokutu uhradil poštovní poukázkou, a proto nemůže být vůči němu vedeno správní řízení.
11. Žalovaný proto jen odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a v něm citovanou judikaturu, zejména závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 68/2010 – 81, podle něhož platí, že vydáním rozhodnutí v blokovém řízení se rozumí vystavení pokutového bloku a jeho podpis obviněným z přestupku. Pokud pokutový blok není podepsán, nemůže nabýt právní moci ani upravovat jakékoliv konkrétní vztahy, a nemůže být ani vydán. Pokud rozhodnutí není vydáno, pak jím není vázán ani ten orgán, který blok v takovém případě vypisuje.
12. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost.

IV. Replika žalobce

13. V replice uvedl žalobce následující.
14. V případě žalobce postupoval správní orgán, tedy PČR, v řízení na místě v souladu s ustanovením § 143 odst. 1, § 101, § 71 odst. 2, § 72, § 73 a § 143 písm. d) správního řádu, kdy žalobci policistka ústně udělila pokutu ve výši 1 000 Kč, na kterou mu předala poštovní poukázku, přičemž žalobce s pokutou souhlasil. To žalobci stačilo a nepožadoval další doklady. Pokud by žalobce měl u sebe takovou sumu, tak by obdržel pouze potvrzení o předání této částky, které by nemělo žádný význam pro pravomocnost ústního rozhodnutí.
15. Jestliže žalovaný odkazuje ve svém vyjádření na ustanovení § 71 odst. 2 správního řádu, nejedná se z jeho strany o správnou argumentaci, neboť v případě žalobce se jednalo o ústní rozhodnutí a je tedy na místě použít ustanovení § 67 odst. 3 správního řádu, přičemž žalobce žádný doklad o rozhodnutí nepožadoval.
16. Protože správní orgán vydal rozhodnutí na místě samém, které nabylo právní moci, nemohl sám toto rozhodnutí stornováním zrušit a předat věc do dalšího správního řízení. V tomto případě se jedná o nové řízení, které nemá oporu ve správním řádu. V případě žalobce tak bylo porušeno ustanovení § 101 správního řádu, proto by měl soud žalobě vyhovět.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
18. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

19. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů.
20. Zdejší soud konstatuje, že jediným specifikovaným předmětem žaloby je otázka, zda nepodepsání příkazového bloku obviněným ze spáchání přestupku a následné uhrazení částky odpovídající výši pokuty poštovní poukázkou jsou dostatečné pro ukončení řízení o přestupku příkazem na místě a nabytí právní moci příkazového bloku, a tedy pro následnou nemožnost zahájit standardní správní řízení s obviněným ze spáchání přestupku z důvodu překážky věci rozhodnuté.
21. Podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *správní orgán může příkazem na místě uložit pouze pokutu, pokud nestačí domluva a obviněný nebo osoba jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, souhlasí se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Příkazem na místě lze uložit pokutu nejvýše 10 000 Kč. Mladistvému obviněnému lze příkazem na místě uložit pokutu nejvýše 2 500 Kč; to neplatí, je-li mladistvý podnikající fyzickou osobou.*
22. Podle ustanovení § 91 odst. 2 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky *pokutu příkazem na místě může kromě příslušného správního orgánu uložit orgán Policie České republiky za přestupek proti pořádku ve státní správě spáchaný porušením povinnosti stanovené v nařízení obce nebo kraje, za přestupek proti pořádku v územní samosprávě, za přestupek proti veřejnému pořádku, přestupek proti občanskému soužití a přestupek proti majetku.*
23. Podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.*
24. Podle ustanovení § 92 odst. 2 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky v příkazovém bloku se uvede *podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou.*
25. Jak jednoznačně vyplývá z uvedené právní úpravy, jednou z podmínek řízení o příkazu na místě je souhlas obviněného ze spáchání přestupku – a to souhlas se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a s vydáním příkazového bloku. Podpis obviněného je pak jednou z náležitostí příkazového bloku, kterým je ukládána pokuta příkazem na místě. Aby mohl příkazový blok nabýt právní moci a vykonatelnosti, je nutné, aby byl obviněným podepsán.
26. Na základě výše uvedené právní úpravy je rovněž jednoznačné, za jakých podmínek nabývá příkazový blok právní moci a vykonatelnosti – podpisem příkazového bloku obviněným, který současně tímto podpisem souhlasí i se zjištěným stavem věci, s právní kvalifikací skutku, s uložením pokuty a její výší a obecně s tím, že se vydává příkazový blok.
27. V nyní posuzovaném případě je nesporné, že žalobce jakožto obviněný ze spáchání přestupku příkazový blok nepodepsal, což uvádí i žalobce sám. Žalobce sice tvrdil, že nikdy nevyslovil nesouhlas s výší uložené pokuty, to však není v dané věci rozhodné.

Aby totiž žalobcův souhlas s uloženou pokutou a její výší vyvolal právní důsledky v podobě pravomocně ukončeného řízení o příkazu na místě a tedy vzniku překážky věci rozhodnuté, musela by být splněna i zákonem stanovená náležitost v podobě podpisu žalobce na příkazovém bloku. Naopak v rámci správního řízení vyšlo najevo, že žalobce nesouhlasil minimálně s tím, jakým způsobem byl v příkazovém bloku uveden zjištěný stav věci, neboť dle žalobce neodpovídal skutečnosti, a proto nesouhlasil s vydáním příkazového bloku (následně žalobce nesouhlasil ani s podpisem oznámení přestupku, který sepsala hlídka PČR, což však pro závěry ohledně právní moci příkazového bloku není relevantní).

28. Rovněž nelze z výše uvedené právní úpravy v zákoně o odpovědnosti za přestupky nijak dovodit, že by zaplacení pokuty samo o sobě mohlo vyvolat stejné právní důsledky jako podpis příkazového bloku obviněným ze spáchání přestupku. Pravomocný a vykonatelný příkazový blok je totiž titulem, na základě kterého by obviněný z přestupku uhradil pokutu, ať už na místě (a následně by obdržel blok na pokutu na místě zaplacenou) nebo dodatečně poštovní poukázkou (a obdržel by blok na pokutu na místě nezaplacenou). Sama poštovní poukázka nemůže příkazový blok nahradit, ani když na jejím základě dojde k uhrazení jakékoliv částky. Bez titulu v podobě pravomocného příkazového bloku jde o plnění bez právního důvodu, což ostatně v posuzovaném případě bylo i shledáno, neboť nebylo možno platbu spárovat s příslušným příkazovým blokem a žalobcem uhrazená částka ve výši 1 000 Kč byla shledána jako bezpředmětná.
29. Lze tedy souhlasit se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že není relevantní, zda žalobce pokutu a její výši uznal a uhradil ji poštovní poukázkou. Poštovní poukázka se měla vztahovat až k pravomocně ukončenému řízení o příkazu na místě, sama o sobě neměla žádný význam, ani kdyby byla na jejím základě uhrazena částka odpovídající pokutě, která byla obviněnému navržena v rámci (nepodepsaného) příkazového bloku.
30. Přílehlavý je v dané věci i žalovaným uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 – 81, z něhož vyplývá, že ústně projevený souhlas obviněného s udělením pokuty a její výší za zjištěný přestupek nemůže sám o sobě vést k rozhodnutí o uložení blokové pokuty a tedy překážce pro vydání rozhodnutí. S uvedeným závěrem se ztotožňuje i krajský soud, byť v tehdy řešené věci byl účinný zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který byl od 1. 7. 2017 nahrazen zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v němž je úprava příkazu na místě a příkazového bloku podrobnější a okamžik nabytí právní moci příkazového bloku je vyjádřen jednoznačně, jak soud uvedl již výše. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že *„pokud by byla bloková pokuta skutečně udělena, resp. by bylo v blokovém řízení rozhodnuto o jejím uložení, byla by rozhodnutí městského úřadu i rozhodnutí stěžovatele stižena vadou nezákonnosti pro porušení zásady zákazu dvojího postihu v téže věci, jež je imanentní každému trestnímu řízení ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.). To se ostatně jednoznačně podává i z § 66 odst. 3 písm. c) a § 76 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích.“* V nyní posuzovaném případě však nedošlo k uložení pokuty příkazovým blokem, neboť jak je uzavřeno výše, příkazový blok nikdy nenabyl právní moci a nemohl vyvolat zákonem předvídané účinky. Pokud bylo správním orgánem I. stupně ohledně spáchaného přestupku následně zahájeno standardní správní řízení, nejednalo

se o porušení zásady zákazu dvojího postihu, neboť žalobce do té doby žádným způsobem za předmětný přestupek postižen nebyl.

31. Pokud žalobce uvádí, že policistka PČR svévolně „stornovala“ správní rozhodnutí, je k tomu třeba uvést, že vzhledem k závěru, že řízení o příkazu na místě ani pravomocně ukončeno nebylo, neboť žalobce příkazový blok nepodepsal, nemohlo následně dojít ani k jeho stornování, resp. nemohlo jít o storno správního rozhodnutí. Spíše šlo o storno příkazového pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou, který byl policisty vyplněn, avšak následně nebyl podepsán žalobcem jakožto obviněným z přestupku a nedošlo ke skončení řízení o příkazu na místě.
32. Na základě výše uvedeného lze tedy uzavřít, že řízení o příkazu na místě, které bylo s žalobcem vedeno dne 5. 2. 2019, nebylo ukončeno vydáním příkazového bloku, neboť nebyl ze strany žalobce vyjádřen souhlas s příkazovým blokem, jelikož jej žalobce nepodepsal. Příkazový blok tedy nikdy nenabyl právní moci ani vykonatelnosti, a nemohl způsobovat právní následky spojené s pravomocným a vykonatelným příkazovým blokem, tedy nezakládá překážku věci rozhodnuté, *rei indicatae*, ve vztahu k později zahájenému standardnímu správnímu řízení o přestupku, který byl spáchán porušením maximální stanovené rychlosti v obci. Lze tedy uzavřít, že správní řízení o předmětném přestupku bylo vedené správním orgánem I. stupně oprávněně, neboť nebyla založena překážka věci rozhodnuté a tedy není založena ani nicotnost napadeného rozhodnutí, ani nicotnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

VI. Závěr a náklady řízení

33. Optikou shora učiněného náhledu je proto zřejmé, že postup žalovaného nevybočil z rámce zákonem stanovených právních hledisek, v odůvodnění rozhodnutí jsou správně posouzeny rozhodující právní i faktické skutečnosti, z nichž žalovaný vycházel, skutková zjištění jsou přehledně a srozumitelně uvedena a vyplývají z uvedených důkazů. Skutkový stav věci byl tedy zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu. Soud neshledal ve správním řízení žádná procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.
34. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
35. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
36. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. června 2022

JUDr. Petr Polách, v.r.
samosoudce